

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie nowych środków na jednolitym rynku UE w dziedzinie telekomunikacji, na które składają się następujące dwa dokumenty: wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego środki dotyczące europejskiego jednolitego rynku łączności elektronicznej i mające na celu zapewnienie łączności na całym kontynencie, zmieniającego dyrektywy 2002/20/WE, 2002/21/WE i 2002/22/WE oraz rozporządzenia (WE) nr 1211/2009 i (UE) nr 531/2012

COM(2013) 627 final – 2013/0309 (COD)

oraz komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów w sprawie jednolitego rynku telekomunikacyjnego

COM(2013) 634 final

(2014/C 177/12)

Sprawozdawca: **Anna NIETYKSZA**

Komisja, Rada, w dniu 23 września 2013 r., oraz Parlament Europejski, w dniu 12 września 2013 r., postanowiły, zgodnie z art. 114 i 304 TFUE, zasięgnąć opinii Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie

nowych środków na jednolitym rynku UE w dziedzinie telekomunikacji, na które składają się następujące dwa dokumenty: wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego środki dotyczące europejskiego jednolitego rynku łączności elektronicznej i mające na celu zapewnienie łączności na całym kontynencie, zmieniającego dyrektywy 2002/20/WE, 2002/21/WE i 2002/22/WE oraz rozporządzenia (WE) nr 1211/2009 i (UE) nr 531/2012

COM(2013) 627 final – 2013/0309 (COD)

oraz komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów w sprawie jednolitego rynku telekomunikacyjnego

COM(2013) 634 final.

Sekcja Transportu, Energii, Infrastruktury i Społeczeństwa Informacyjnego, której powierzono przygotowanie prac Komitetu w tej sprawie, przyjęła swoją opinię 18 grudnia 2013 r.

Na 495. sesji plenarnej w dniach 21–22 stycznia 2014 r. (posiedzenie z 21 stycznia) Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny stosunkiem głosów 152 do 2 – 5 osób wstrzymało się od głosu – przyjął następującą opinię:

1. Wnioski i zalecenia

1.1 EKES popiera proponowane przez Komisję Europejską rozporządzenie i konkretne środki, które przyspieszą stworzenie jednolitego rynku komunikacji elektronicznej jako fundamentu dynamicznego i zrównoważonego wzrostu wszystkich sektorów gospodarki oraz tworzenia nowych miejsc pracy. Zapewni to także wysoki poziom ochrony konsumentów.

1.2 EKES uważa, że proponowana redukcja barier ograniczających działalność europejskich dostawców usług komunikacji elektronicznej, polegająca na:

- wprowadzeniu jednolitego europejskiego zezwolenia ważnego na całym terytorium UE,
- harmonizacji warunków regulacyjnych oraz gospodarki częstotliwościami,

ułatwi oferowanie konkurencyjnych i bezpiecznych usług komunikacji elektronicznej dla osób fizycznych, firm i instytucji na terytorium całej UE.

1.3 EKES zwraca uwagę, że Komisja powinna ponownie rozważyć włączenie usług szerokopasmowych w zakres świadczenia usługi powszechnej.

1.4 Jednocześnie EKES podkreśla, że redukcja barier regulacyjnych będzie otwierać rynki dla mniejszych dostawców łączności elektronicznej. Istotnymi bodźcami dla rozwoju dostawców będą:

- jednolite zezwolenie,
- uproszczenie procesu inwestowania w sieci,
- możliwość świadczenia usług transgranicznych w każdym kraju UE,
- zachęty do inwestowania.

1.5 EKES podkreśla, że proponowane przez Komisję regulacje i ogólne zachęty muszą zapobiegać dalszemu rozdrobnieniu rynku, ponieważ zjawisko to utrudniałoby rozwój usług transgranicznych i osłabiałoby pozycję UE względem jej globalnych konkurentów.

1.6 EKES uważa, że wzrost dostępności szybkich sieci oraz obniżenie kosztów ich budowy i eksploatacji:

- umożliwi tworzenie miejsc pracy w europejskich przedsiębiorstwach, w tym także w MŚP i przedsiębiorstwach rozpoczynających działalność, które opracowują i dostarczają innowacyjne produkty i usługi na rynku globalnym,
- przyspieszy rozwój nowoczesnych usług w zakresie e-handlu i e-edukacji czy też zaawansowanych usług publicznych, takich jak e-administracja i e-zdrowie,
- przyspieszy rozwój nowoczesnych usług w modelu chmury obliczeniowej, jak to Komitet opisał w opinii w sprawie wykorzystania potencjału chmury obliczeniowej w Europie (TEN/494),
- przyniesie z sobą ogromne możliwości tworzenia nowych usług, które będą wykorzystywane w dziedzinach, w których spodziewany jest szybki rozwój, takich jak „internet rzeczy” (IoT – Internet of Things) oraz komunikacja międzymaszynowa (M2M – Machine-to-Machine).

1.7 EKES stwierdza, że harmonizacja warunków regulacyjnych będzie zachęcać inwestorów do inwestowania w europejskich dostawców usług łączności elektronicznej.

1.8 EKES popiera proponowaną harmonizację gwarancji praw konsumentów i użytkowników, w tym:

- ułatwienia w wyborze i zmianie usługodawcy,
- eliminację wysokich kosztów połączeń mobilnych w roamingu oraz wewnętrznych transgranicznych połączeń telefonii stacjonarnej (zob. raport informacyjny EKES-u w sprawie zniesienia od zaraz opłat za roaming, CES5263-2013, sprawozdawca: Raymond Hencks).

1.9 EKES opowiada się za zharmonizowaniem warunków umownych dla użytkowników końcowych usług łączności elektronicznej we wszystkich państwach członkowskich.

1.10 EKES uważa, że swobodny dostęp do sieci i możliwość korzystania z zaawansowanych usług łączności elektronicznej na całym terytorium UE zwiększą mobilność konsumentów i przedsiębiorców, a także ułatwią dostęp do dóbr kultury europejskiej oraz rozwój przemysłów kreatywnych.

1.11 Przyszłe rozporządzenie powinno zapewnić większe bezpieczeństwo finansowe i większą pewność co do regulacji prawnych operatorom. EKES zaleca, by w zamian gwarantowało ono również większą pewność prawną użytkownikom dzięki lepszej ochronie ich interesów.

1.12 EKES podkreśla znaczenie prawa do właściwej ochrony danych osobowych, prawa do bycia zapomnianym i innych praw użytkowników końcowych usług łączności elektronicznej, na które zwrócono uwagę we wcześniejszych opiniach Komitetu ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. C 271 z 19.9.2013, ss. 133–137, Dz.U. C 229 z 31.07.2012, ss. 1–6, Dz.U. C 351 z 15.11.2012, ss. 31–35.

1.13 EKES zwraca uwagę, że technologie informacyjno-komunikacyjne (ICT) są źródłem trwałego wzrostu gospodarczego, przyczyniając się do wzrostu produktywności o 50 % we wszystkich sektorach gospodarki, w których są stosowane. Nawet jeśli ich zastosowanie powoduje zmniejszenie zatrudnienia na konkretnych stanowiskach, to utratę każdego 2 miejsc kompensuje 5 powstających nowych miejsc pracy (zob. wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady, COM(2013) 627 final – 2013/0309 (COD), s. 2). EKES podkreśla, że należy zapewnić wszystkim możliwości kształcenia, przekwalifikowania zawodowego i uczenia się przez całe życie, wprowadzając nowe mechanizmy w zakresie edukacji.

1.14 EKES kładzie nacisk na konieczność przestrzegania zasad konkurencji i neutralności sieci, zwłaszcza w odniesieniu do dostawców usług łączności elektronicznej należących do sektora MŚP. Wzmacnianie największych dostawców tego rodzaju usług i konsolidacja zasobów częstotliwości mogą zagrozić konkurencyjności na rynkach państw członkowskich.

1.15 Regulacja produktów wirtualnego dostępu szerokopasmowego (rodzaju hurtowego dostępu do sieci szerokopasmowych realizowanego w postaci wirtualnego łącza dostępowego w dowolnej architekturze sieci dostępowej przewodowej lub bezprzewodowej, z wyłączeniem fizycznego uwolnienia pętli lokalnej, a także usługi przesyłu do zdefiniowanych punktów dostępu, wraz ze szczególnymi elementami i funkcjami sieci oraz pomocniczymi systemami informatycznymi) wydaje się przedwczesna. EKES uważa, że należy poczekać, aż warunki świadczenia tych usług oraz ceny zostaną uregulowane przez rynek, natomiast obowiązek dostarczania produktu łączności o zapewnionej jakości usług (ASQ) powinien być regulowany w sposób zapewniający równowagę obciążeń między wielkimi operatorami a mniejszymi usługodawcami z sektora MŚP.

1.16 EKES wyraża poważne obawy w kwestii rozwiązań szczegółowych dotyczących lokalnych sieci dostępu radiowego, a w szczególności udostępniania sieci radiowych przez użytkowników końcowych innym, nieznanym i anonimowym użytkownikom.

1.17 EKES ostrzega, że proponowane rozporządzenie stawia bardzo ambitne cele i że krótki okres jego wprowadzenia w życie (od 1 lipca 2014 r.) wymagać będzie dużego wysiłku od głównych interesariuszy: Komisji Europejskiej, krajowych regulatorów komunikacji elektronicznej, organów antymonopolowych oraz europejskich dostawców usług komunikacji elektronicznej.

1.18 Wobec konieczności koordynacji zakresów i procedur wydawania zezwoleń europejskich oraz rezerwacji i warunków wykorzystywania częstotliwości radiowych EKES zaleca wzmocnienie roli BEREC-u, dopóki nie zostanie podjęta decyzja w sprawie utworzenia jednolitego europejskiego organu regulacyjnego.

2. Wprowadzenie i kontekst

2.1 Silni operatorzy w Stanach Zjednoczonych, Japonii i Korei Południowej poczynili ogromne inwestycje w infrastrukturę szybkich szerokopasmowych łączy internetowych stacjonarnych i bezprzewodowych. Dla Unii Europejskiej kwestią niezwykle ważną jest utrzymanie konkurencyjności globalnej w dziedzinie komunikacji elektronicznej.

2.2 Znaczenie niezawodnego i szybkiego dostępu szerokopasmowego jest szczególnie ważne dla świadczenia innowacyjnych usług komunikacji elektronicznej, w tym usług chmury obliczeniowej. Dlatego dobra kondycja sektora komunikacji elektronicznej, posiadanie własnego potencjału pozwalającego świadczyć nowoczesne usługi na rzecz obywateli oraz utrzymanie znaczącego potencjału do wytwarzania urządzeń, rozwiązań oraz usług komunikacji elektronicznej leżą w strategicznym interesie UE.

2.3 Gospodarka cyfrowa i jej produkty mają coraz wyższy udział w PKB, a usługi komunikacji elektronicznej są kluczowe dla wzrostu produktywności we wszystkich sektorach gospodarki – od ochrony zdrowia po energetykę i usługi publiczne. Kluczowym czynnikiem rozwoju jest także możliwość inwestowania w sieci łączności bezprzewodowej (tzn. czwartą generację technologii łączności ruchomej zapewniającą szybki mobilny dostęp do internetu i następne) oraz szybkie sieci stacjonarne (np. FTTH (fiber-to-the-home) – światłowody doprowadzane do domu).

2.4 Dla zapewnienia wysokiej rentowności sieci komunikacji elektronicznej trzeba osiągnąć dostatecznie dużą skalę działania. Tymczasem rynek komunikacji elektronicznej krajów UE jest bardzo rozdrobniony: działa na nim ponad 1000 operatorów stacjonarnych i kilkuset operatorów sieci mobilnych. Nawet największe grupy operatorskie świadczą usługi na terenie poszczególnych krajów, nie oferując usług transgranicznych konsumentom i mniejszym użytkownikom końcowym (usługi transgraniczne oferowane są tylko największym odbiorcom korporacyjnym). Żaden operator nie działa na terenie więcej niż połowy krajów członkowskich. Na rynku sieci telewizji kablowych działa ponad 1500 operatorów, jest więc to również rynek rozproszony.

2.5 Rozdrobnienie rynku przekłada się na wysoki poziom cen, zwłaszcza na koszty połączeń między poszczególnymi krajami UE (roaming w sieciach mobilnych oraz stacjonarne połączenia międzynarodowe).

2.6 Częstotliwości radiowe są zasobem ograniczonym. Efektywność ich wykorzystania ma duży wpływ na realizację europejskiej agendy cyfrowej (EAC) oraz warunki działania dostawców usług. Tymczasem warunki korzystania z częstotliwości, takie jak reguły przydziału, terminy obowiązywania rezerwacji, możliwości refarmingu (zmiany zagospodarowania częstotliwości m.in. w celu zaspokojenia potrzeb rynkowych lub zwiększenia efektywności wykorzystania widma) oraz współdzielenia częstotliwości, są obecnie bardzo zróżnicowane w poszczególnych krajach członkowskich. Występują różnice dotyczące warunków przydziału, czasu wygaśnięcia i możliwości odnowienia rezerwacji częstotliwości. Różnice te utrudniają inwestycje oraz tworzenie zintegrowanych sieci transgranicznych łączności bezprzewodowej.

2.7 Choć Europa była w latach 90. światowym liderem telefonii mobilnej GSM, to obecnie w porównaniu ze wspomnianymi krajami pozostaje w tyle w implementacji najnowocześniejszych technologii transmisji mobilnej.

2.8 Bardzo niska jest w ostatnich latach dynamika rozwoju branży ICT w Europie (0,3 % rocznie), zwłaszcza w porównaniu ze wzrostem w USA (15 %) i w wiodących krajach Azji (26 %).

2.9 Proponowane zmiany dotyczą obszarów regulowanych przez akty tworzące fundament regulacji komunikacji elektronicznej w UE: dyrektywy 2002/20/WE (dyrektywa o zezwoleniach), 2002/21/WE (dyrektywa ramowa), 2002/22/WE (dyrektywa o usłudze powszechnej i prawach użytkowników), 2002/58/WE (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej), rozporządzenia nr 1211/2009 (ustanawiające BEREC) i nr 531/2012 (w sprawie roamingu) oraz decyzję 243/2012/UE (program polityki widma radiowego)⁽²⁾.

3. Cel ogólny rozporządzenia Komisji Europejskiej

3.1 Podstawowym celem rozporządzenia Komisji Europejskiej jest stworzenie jednolitego rynku łączności elektronicznej, na którym:

- obywatele, instytucje i firmy mają dostęp do usług łączności elektronicznej na całym terytorium UE na jednolitych zasadach, bez ograniczeń, bez ponoszenia kosztów dodatkowych,
- operatorzy i dostawcy usług łączności elektronicznej mogą świadczyć usługi na konkurencyjnych zasadach poza granicami państwa członkowskiego, w którym mają siedzibę, i docierać do konsumentów na terytorium całej UE,
- rozwijany jest fundament cyfrowej transformacji gospodarki, co powinno prowadzić do przywrócenia i utrzymania wzrostu gospodarczego, do wzrostu globalnej konkurencyjności krajów UE oraz stworzenia nowych miejsc pracy w gospodarce cyfrowej, przemysłach kreatywnych i we wszystkich dziedzinach gospodarki, w których istotne znaczenie ma komunikacja elektroniczna.

3.2 W projekcie rozporządzenia Komisja Europejska zaproponowała następujące rozwiązania:

- jednolite zezwolenie dla telekomunikacyjnego europejskiego dostawcy łączności elektronicznej, oparte na systemie jednego zgłoszenia w państwie członkowskim, w którym znajduje się główna siedziba dostawcy;
- harmonizacja reguł dostępności, terminów przydzielania i okresów obowiązywania praw do użytkowania zasobów częstotliwości;
- wprowadzenie produktów wirtualnego dostępu szerokopasmowego oraz zharmonizowanych produktów łączności elektronicznej o zapewnionej jakości usług (ASQ);
- harmonizacja przepisów określających prawa konsumentów/użytkowników końcowych (obowiązek przejrzystości informacji i umów, ściśle określone zasady zawierania i wypowiedzania umów, neutralność sieci, obowiązek utrzymywania odpowiedniej jakości usług, ułatwienie zmiany dostawcy i przenoszalność numerów);
- uprawnienia organów krajowych do nakładania kar oraz przepisy dotyczące uprawnień Komisji do przyjmowania aktów delegowanych i wykonawczych;

⁽²⁾ Dz.U. C 123 z 25.4.2001, ss. 55–56; Dz.U. C 123 z 25.4.2001, ss. 56–61; Dz.U. C 123 z 25.4.2001, ss. 53–54; Dz.U. C 24 z 28.1.2012, ss. 131–133; Dz.U. C 133 z 9.5.2013, ss. 22–26.

- regulacje dotyczące roamingu połączeń w sieciach mobilnych;
- ograniczenie cen za wewnątrzunijne rozmowy stacjonarne, które nie będą mogły przekraczać cen krajowych rozmów międzystrefowych;
- zwiększenie stabilności pracy BEREC-u jako organu doradczego Komisji Europejskiej w zakresie łączności elektronicznej.

3.3 Przewycięzenie fragmentacji rynku łączności elektronicznej, wspieranie efektywnej konkurencji i przyciągnięcie prywatnych inwestycji dzięki przewidywalnym i zunifikowanym ramom prawnym przy zapewnieniu wysokiego poziomu ochrony konsumentów, a także harmonizacja przydziału częstotliwości są niezwykle istotne dla rozwoju gospodarczego i społecznego państw członkowskich, co podkreśliła Rada Europejska w konkluzjach z posiedzenia w dn. 24–25 października 2013 r. (dokument Rady Europejskiej z 25 października 2013 r. (EUCO 169/13, CO EUR 13 CONCL 7), pkt 5 i 9).

3.4 Wzrost dostępności i obniżka kosztów korzystania z szybkich łączności umożliwi wszystkim usługodawcom, w tym także europejskim firmom z sektora MŚP, tworzenie i oferowanie innowacyjnych produktów i usług na rynku globalnym.

4. Uwagi szczegółowe dotyczące rozporządzenia Komisji Europejskiej

4.1 Jednolite zezwolenie europejskie

4.1.1 EKES uważa, że świadczenie usług transgranicznych jest obecnie utrudnione przez obciążenia administracyjne wynikające z fragmentacji krajowych systemów udzielania zezwoleń, przydziałów widma radiowego, regulacji produktów dostępu oraz przepisów dotyczących praw konsumentów.

4.1.2 Operatorzy wykorzystują rozdrobnienie rynku kosztem użytkowników końcowych, świadcząc droższe usługi transgraniczne.

4.1.3 EKES uważa, że projektowana regulacja sprzyja konsolidacji operatorów i powstawaniu paneuropejskich dostawców usług komunikacji elektronicznej. Proces ten jest korzystny z punktu widzenia konkurencyjności gospodarki krajów UE na rynkach globalnych.

4.1.4 Wzmocnienie dostawców usług łączności elektronicznej oraz jednolite warunki prawne zwiększą atrakcyjność inwestycyjną europejskich dostawców usług dla instytucjonalnych inwestorów finansowych, w tym funduszy private equity. Dokapitalizowanie operatorów podwyższy ich możliwości inwestycyjne.

4.1.5 EKES z zadowoleniem przyjmuje wprowadzenie jednolitego zezwolenia europejskiego jako zasadniczy warunek poprawy funkcjonowania systemu. Należy ściśle określić procedury i zasady współpracy.

4.1.6 EKES z zadowoleniem przyjąłby wniosek, w którym opowiedziano by się za utworzeniem jednolitego europejskiego organu regulacyjnego, co Komitet zaproponował i uzasadnił już w kilku wcześniejszych opiniach.

4.2 Koordynacja użytkowania widma radiowego

4.2.1 Harmonizacja gospodarki częstotliwościami polegająca na ujednoczeniu warunków korzystania z częstotliwości (reguły przydziału, terminy obowiązywania rezerwacji, możliwości refarmingu oraz współdzielenia częstotliwości) ułatwi wprowadzanie nowych technologii bezprzewodowego dostępu szerokopasmowego (technologia 4G i kolejne).

4.2.2 Zdaniem EKES-u proponowana regulacja wyprzedza planowany na rok 2016 przegląd skuteczności działania dotychczasowych przepisów z zakresu roamingu oraz ustalenia dotyczące przeznaczenia pasm częstotliwości, jakie oczekiwane są na Światowej Konferencji Radiokomunikacyjnej ITU-R w 2015 r. (WRC-2015) (ITU-R – Sektor Radiokomunikacji ITU – jeden z trzech sektorów (wydziałów) Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego (ITU), odpowiedzialny za radiokomunikację).

4.3 Europejskie produkty dostępu wirtualnego

4.3.1 EKES uważa, że regulacja wirtualnego dostępu szerokopasmowego proponowana jest w warunkach dużej niepewności dotyczącej regulacji sieci NGN/NGA (szybkich sieci następnej generacji/sieci dostępowych następnej generacji) i różnic w praktyce regulacyjnej poszczególnych państw członkowskich. Stabilne zasady regulacji, które zachęcą operatorów do inwestycji w kosztowną infrastrukturę NGN/NGA, muszą być wprowadzane bardzo ostrożnie, gdyż praktyka regulacyjna w zakresie tych zagadnień dopiero się kształtuje. Produkty hurtowe muszą być tworzone z uwzględnieniem potrzeb klientów na poszczególnych rynkach krajowych, nie powinny być kształtowane dla typowego, „uśrednionego kraju europejskiego”.

4.4 Produkt łączności o zapewnionej jakości usług (ASQ)

4.4.1 Wprowadzenie produktu łączności o zapewnionej jakości usług (ASQ) może być bardzo korzystne dla tworzenia i dostarczania specjalistycznych, zaawansowanych usług cyfrowych.

4.4.2 Zdaniem EKES-u obowiązek dostarczania ASQ musi być regulowany w sposób zapewniający równowagę obciążeń między wielkimi operatorami a mniejszymi usługodawcami z sektora MŚP.

4.5 Zharmonizowane prawa użytkowników końcowych

4.5.1 Zdaniem EKES-u harmonizacja praw użytkowników końcowych, obowiązek zapewnienia przejrzystości i zrozumiałych dla konsumentów informacji o warunkach, jakości, uprawnieniach i taryfach oraz przepisy dotyczące ułatwień zmiany dostawców przyniosą duże korzyści konsumentom usług komunikacji elektronicznej. Wzmocni to ich pozycję wobec dostawców usług i zredukuje asymetrię informacyjną.

4.5.2 EKES popiera wprowadzenie konkretnych wymogów informacyjnych oraz wymogów umownych obejmujących:

- świadczenie usług niepełnosprawnym użytkownikom końcowym, zapewnianie im szczegółowych informacji o produktach i usługach,
- rodzaj działań, które mogą być podjęte przez dostawcę w związku z przypadkami naruszenia bezpieczeństwa lub integralności bądź z zagrożeniami i lukami w systemie bezpieczeństwa,
- możliwość sprawdzania przez użytkowników końcowych ich własnego poziomu wykorzystania usług elektronicznych.

4.5.3 EKES popiera propozycję, by dostawcy łączności elektronicznej mieli obowiązek przekazywać informacje leżące w interesie publicznym na temat:

- najpowszechniejszych sposobów wykorzystywania usług łączności elektronicznej do działań niezgodnych z prawem lub do rozpowszechniania szkodliwych treści oraz na temat konsekwencji prawnych tych czynów;
- środków zabezpieczenia przed zagrożeniami dla bezpieczeństwa osobistego oraz przed bezprawnym dostępem do danych osobowych podczas korzystania z usług łączności elektronicznej.

4.5.4 EKES wyraża ubolewanie, że rozdziały IV i V projektowanego rozporządzenia zostały sformułowane w sposób niejednoznaczny, zwłaszcza jeśli chodzi o subiektywne czynniki, od których wciąż zależą pewne prawa konsumentów; żywiono nadzieję, że prawa te uzyskają status wiążących gwarancji, a odnosi się to szczególnie do art. 23 ust. 3 oraz art. 27, 28 i 30 wniosku.

4.6 Roaming i połączenia międzynarodowe

4.6.1 Ceny roamingu w europejskiej łączności ruchomej są nadal zbyt wysokie i o wiele wyższe niż ceny tej samej usługi wewnątrz poszczególnych krajów. Tymczasem zgodnie ze strategią cyfrową dla Europy ostatecznym celem jest zniesienie różnic między cenami krajowymi a cenami w roamingu i stworzenie w ten sposób rynku wewnętrznego usług łączności ruchomej.

4.6.2 Pomimo ustalenia na poziomie Unii pułapów taryfowych średnie ceny stosowane przez operatorów bardzo nieznacznie różnią się od tych pułapów i stoją na przeszkodzie zdrowej konkurencji. W związku z tym Komisja twierdzi, że musi zaproponować w ramach nowego pakietu legislacyjnego zniesienie dodatkowych kosztów za połączenia odbierane. Inne koszty roamingu powinny natomiast zniknąć docelowo, co sprzyjać będzie konkurencji między operatorami lub przynajmniej między ich ugrupowaniami.

4.6.3 EKES opowiada się zasadniczo za zniesieniem wszelkich opłat za roaming (rozmowy, SMS-y, dane), a nie tylko opłat za połączenia odbierane. Uważa ponadto, że aby stworzyć rzeczywisty europejski rynek wewnętrzny ruchomej łączności elektronicznej, należy również dokonać przeglądu cen stosowanych w odniesieniu do tranzytowych połączeń w łączności ruchomej w UE.

4.6.4 Jednakże mając na uwadze, iż reformy strukturalne przewidziane w odpowiednim rozporządzeniu z 2012 r. wejdą w życie dopiero w lipcu 2014 r., EKES uważa, że data zniesienia kosztów roamingu powinna zostać ustalona w zależności od wyników wspomnianych reform strukturalnych, po ich pełnym wdrożeniu.

4.6.5 Ten termin powinien pozwolić organom regulacyjnym na przedsięwzięcie środków zapobiegawczych, które uniemożliwią operatorom zrekompensowanie sobie spadku dochodów związanego ze zniesieniem opłat roamingowych podwyżką cen krajowych. Skompensowanie takie byłoby szkodliwe dla wszystkich konsumentów, a przede wszystkim dla obywateli, którzy z różnych przyczyn nie podróżują poza kraj zamieszkania i w związku z tym nie korzystają z połączeń w roamingu.

4.6.6 Aby osiągnąć większość przejrzystości cen, a zwłaszcza ryczałtów, EKES proponuje także, by organy regulacyjne opracowały, we współpracy z organizacjami konsumentów, rodzaj standardowej informacji o składnikach ceny, aby można było porównać różne oferty i aby ułatwić poszukiwanie oferty najkorzystniejszej.

4.6.7 Ponadto Komisja będzie musiała ściśle czuwać nad tym, by partnerstwa między operatorami, tak jej zdaniem pożądane, nie powodowały tworzenia karteli lub oligopoli prowadzących do nadużywania pozycji dominującej na rynku.

4.7 *Zmiana statusu BEREC-u*

4.7.1 Zdaniem EKES-u proponowane zmiany dotyczące statusu BEREC-u, np. etatowe stanowisko przewodniczącego Rady Organów Regulacyjnych, mogą się okazać niewystarczające wobec wyzwań dotyczących konkurencyjności oraz konieczności tworzenia zachęt inwestycyjnych, zwłaszcza dotyczących łączności szerokopasmowej i sieci NGN/NGA.

Bruksela, 21 stycznia 2014 r.

Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
Henri MALOSSE
